

Nascut a Barcelona el 1940, és historiador i polític català. Es doctorà en dret per la Universitat de Barcelona i és catedràtic de dret constitucional de la Universitat Autònoma de Barcelona, on ha estat degà de la Facultat de Dret (1990-1993) i director de l'Institut de Ciències Polítiques i Socials (1989-2000). Ha estat vicepresident del Parlament de Catalunya (1980-1988) i el 2000 fou elegit senador.

Amb la seva tesi doctoral *Lliga Catalana* (1972) inicià els estudis moderns sobre partits polítics catalans en la dimensió històrica. També ha impulsat un equip investigador sobre temes electorals.

Fou un dels promotors del Front Obrer de Catalunya fins que es dissolgué l'any 1970, on coincidí amb Pasqual Maragall, Alfons Carles Comín, Miquel Roca i Junyent i Josep Antoni González i Casanova. Fou un dels fundadors del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC), partit en el qual ha ocupat importants càrrecs directius, i del qual és president des del 2008.

En les eleccions al Parlament de Catalunya del 1980 i del 1984 fou diputat i vicepresident segon del Parlament de Catalunya. Des del 1985, és president de la Federació de Barcelona del PSC. En les eleccions generals espanyoles del 2000, 2004 i 2008 fou elegit senador per l'Entesa Catalana de Progrés, i va ocupar el càrrec de vicepresident primer del Senat d'Espanya.

Ha traduït alguns llibres i ha publicat articles sobre ciència política a *Recerques*, *Arguments*, *Revista Jurídica de Catalunya*, *Serra d'Or*, *Promos*, *El Pont*, *Pont Blau*, *Cuadernos para el Diálogo*, entre d'altres. És autor de diversos llibres, entre els quals destaquen: *Lliga Catalana. Un estudi d'estasiologia* (1972), *El sistema de partits polítics a Catalunya. 1931-1936* (1972), *La ciutat llunyana* (1981), *Las Cortes Generales en el sistema parlamentario de gobierno* (1987), *El socialisme de la llibertat* (1992), *Per un nou pacte social* (1999), *Diccionari dels partits polítics de Catalunya, segle XX* (2000) i *Derecho constitucional* (2003).